

Prelatovo pismo (rujan 2009)

Gospodin nas želi neprekidno privlačiti svojoj ljubavi po svom milosrđu.

1.10.2009.

Predragi moji, neka mi Isus čuva kćeri i sinove!

Počinje još jedan mjesec bogat blagdanima Blažene Djevice Marije, a to, kao i uvijek, izaziva radost u srcima nas koji znamo da smo njezina djeca. Za mene rujun znači i još više od toga jer sam 8., na

blagdan Male Gospe, zatražio primanje u Opus Dei. Uvijek sam smatrao da je to bio znak ljubavi naše Majke (kao što je i slučaj kod svakoga od nas), na njezin blagdan.

Naš je Otac, komentirajući jednom prilikom poziv triju kraljeva koji su putovali u Betlehem vođeni zvijezdom rekao: ***"Isto se dogodilo i nama. I mi smo primijetili kako je u našu dušu malo-pomalo prodrlo novo svjetlo: želja da postanemo pravi kršćani; dopustite mi reći ovako: želja da Boga shvatimo ozbiljno. Ako bi svaki od vas naglas govorio o tome kako je u njemu počeo rasti nadnaravni poziv, svi ostali bili bismo čvrsto uvjereni da je to bilo Božje djelo. Zahvalimo Bogu Ocu, Bogu Sinu, Bogu Duhu Svetomu i svetoj Mariji, čijim posredovanjem dolaze sva nebeska dobra, za taj dar, koji je uz vjeru najveći dar koji Gospodin može dati nekom stvorenju: trajno***

***nastojanje za postizanjem punine ljubavi, uvjerenje da je svetost usred profesionalnih, društvenih i drugih obaveza ne samo moguća nego i neophodna.*"[1]**

Sveti Bernard, koji je o Mariji jako lijepo pisao, iznio je ovo na zadivljujući način u jednoj od svojih propovijedi posvećenih Gospi. "Ako ukloniš sunce koje osvjetljava svijet", napisao je, "kako možeš imati dan? Ukloni Mariju, tu zvijezdu mora, mora koje je bez sumnje veliko i prostrano, i što će onda ostati osim mraka koji sve guta, sjena smrti i gustih tmina? Štujmo Mariju iz samih dubina svoje duše, svim čuvstvima svoga srca, svim osjećajima i željama svoje volje, zato što je to volja Gospodina koji je htio da sve primamo po Mariji."[2]

Kršćanska je tradicija nazvala Mariju "*Omnipotencia Suplicante*", jer se ono što ona traži od Sina, nepogrešivo

uvijek, ostvaruje. Naša Gospa zna jako dobro što je na slavu Božju, za naše duhovno dobro i upravo to moli za nas. Utječimo se, zbog toga, s puno povjerenja i intenzivnije njezinu zagovoru u ovom mjesecu koji je, kao što sam rekao, ispunjen marijanskim blagdanima. Iz svakog od ovih blagdana možemo izvući, poput pčele iz različitih cvjetova, sastojke kako bismo napravili, Božjom pomoću, *med*, duhovnu hranu koju (kao i sva mala djeca) cijenimo. Na to nas potiče i naša Majka, nadahnutim riječima koje liturgija stavlja u njezina usta: „*Ja sam majka lijepe ljubavi, straha, znanja i svete nade. U meni je svaka ljupkost puta i istine, u meni svaka nada života i snage. Dođite k meni svi koji me žudite i nasitite se mojim plodovim. Jer je spomen na mene slađi od meda i baština moja od mednoga saća.*”[3]

Pred takvim velikim blagom upitajmo se utječemo li se često našoj

Majci tijekom dana, u velikim i malim potrebama? Dolazi li u naša srca i na naše usne ova nježna molitvica: "**Majko, Majko moja!**" koja je tako često izlazila s usana našega Oca? Zazivamo li je žurno i s povjerenjem onoga koji traži njezinu majčinsku skrb?

Prvi marijanski blagdan ovoga mjeseca jest Mala Gospa, 8. rujna. Puno smo puta razmatrali o tome kako je Marijinim rođenjem počeo svitati na zemlji dan spasenja, jer iz nje se *ortus est sol iustitiae, Christus Deus noster - rodilo Sunce pravde, Krist, Bog naš!*"[4] Proroci su predvidjeli taj nezaboravni dan, i Crkva to potvrđuje jer izabire za prvo misno čitanje odlomak iz knjige proroka Miheja, o Betlehemu, gradu u kojem će se roditi Mesija. "**Proroštvo**", komentira Benedikt XVI., "**kaže da će On biti Davidov potomak, podrijetlom iz Betlehema, kao i on sam, no njegov**

će lik nadvisiti ljudsku
ograničenost, jer je njegov *'iskon iz
davnina'*, gubi se u udaljenim
vremenima, na granici je vječnosti;
njegova će veličina stići do
najudaljenijih krajeva zemaljskih i
oni će postati krajevima mira (usp
Mih 5, 1-4)[5]. Papa zaključuje: "Pri
opisivanju dolaska *'Pomazanika
Gospodnjeg'*, koji će označiti
početak oslobođenja ljudi, prorok
se koristi enigmatskim izrazom
*"dok ne rodi ona koja ima
roditi"* (*Mih 5,2*). Tako nas
liturgija, koja je privilegirana
škola vjere, uči prepoznati da je
rođenje Marijino izravno povezano
s rođenjem Mesije, Sina
Davidova." [6]

U tajanstvenim riječima proroka
Miheja može se naslutiti aluzija na
Izaijino proroštvo, koje Evanđelje
primjenjuje na Mariju: *"Ecce, virgo
concipiet et pariet filium et vocabit
nomen eius Emmanuel - Evo, začet će*

djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel!"[7], riječi koje se ostvaruju u trenutku navještenja, kada je Božja riječ postala tijelom u prečistoj utrobi Naše Gospe, djelovanjem Duha Svetoga.

Čitanje iz evanđelja, po svetom Mateju, stavlja pred nas odlomak iz Isusove genealogije te završava navještenjem Gospodinova začeca.

"Pred nas stavlja Izraelovu povijest, od Abrahama pa nadalje, poput hodočašća koje, s usponima i padovima, kratkim i dugim putovima, vodi na kraju do Krista."[8] Udugom nizu osoba iz Starog zavjeta, uz muškarce i žene koji su se pokazali vjernima Bogu, ne nedostaje onih koji se nisu tako ponašali. Pojavljuju se veliki patrijarsi, Abraham, Izak i Jakov (koji su vjerno odgovorili na ono na što ih je Bog zvao), i također vođe, kraljevi i obični ljudi koji su se ponašali kao veliki grešnici. Neki od njih su se

pokajali, neki nisu. Isto tako i među ženama: uz Rutu, Božju miljenicu, spominju se i druge koje su ga vrijeđale. Benedikt XVI. naglašava " (...) **ta genealogija, sa svijetlim i tamnim likovima, uspjesima i neuspjesima, pokazuje nam da Bog piše ravno i po krivim crtama naše povijesti. Bog nam ostavlja našu slobodu i uz to zna pronaći u našim neuspjesima nove putove za svoju ljubav. Bog nas nikada neće iznevjeriti. Tako je ova genealogija jamstvo Božje vjernosti, jamstvo da nas Bog ne ostavlja u našem padu i poziv da uvijek iznova usmjerimo svoj život prema Njemu, da uvijek iznova koračamo prema Kristu.**"[9]

Sveti Josemaría pozivao nas je da izvučemo upravo tu lekciju iz ovoga odlomka evanđelja. Rekao nam je da sigurno: " **...) evanđelisti nisu mogli zapisati sve što su znali o Isusu Kristu, jer bi trebali puno prostora**

kako bi iscrpno zabilježili sve riječi i događaje u njegovu životu. Ipak, među prizorima koje su odabrali ne nedostaju oni koji prikazuju apostole u lošem svjetlu. No svi sadrže poruku."^[10] Konkretizirao je: " (...) iznova se vraćajući u Isusovu genealogiju, susrećemo muškarce i žene (pretke Josipa i Marije) koji ponekad nisu bili uzorni. To nam daje sigurnost da Majka Božja želi da mi shvatimo da nas ona, uvijek čista, Bezgrešna!, prihvaća s našim mrljama. Kada se približimo njoj i Isusu, čiste savjesti, tako da nam je volja ispunjena dobrim željama, tada se sve što je prošlo više ne broji. Možemo ponovno započeti naš život, i zato tijekom dana možemo još jednom ispraviti svoj smjer."^[11]

To su misli koje u ovoj svećeničkoj godini nas (i ispovjednike) pozivaju

da vršimo veliki apostolat kako bismo raširili potrebu za sakramentom Pomirenja i kako bismo mogli zahvaliti za to sredstvo kojim zadobivamo oproštenje grijeha, koji je Gospodin predao svojoj Crkvi. Ova razmišljanja, štoviše, pozivaju nas na optimizam i mir, jer nam pomažu da uzmemo u obzir kako Boga ne umaraju naše slabosti, iako ih ne voli. Ni naši grijesi, ni naše mane, ako nam je žao i molimo za oprost, utječući se ako je potrebno sakramentu Ispovijedi, ne mogu nas odaljiti od Njega. Gospodin nas želi neprekidno privlačiti svojoj ljubavi po svom milosrđu.

"Želim da i vi i ja" ponavljam riječi svetog Josemaríje, "imamo ovakav pogled na borbu; da nikada ne izgubimo iz vida da je u nutarnjem životu potrebno boriti se bez obeshrabrenja; da se ne obeshrabrimo kada se, dok nastojimo služiti Bogu, trebamo

***ispraviti, ne samo jednom već
puno puta.*"[12]**

Četiri dana nakon Male Gospe, 12. rujna, slavi se blagdan „Ime Marijino“. Kakvu li radost osjećamo dok zovemo našu Majku njezinim imenom! Uvijek ga trebamo imati u srcu i na usnama, no pogotovo onda kada duša biva uznemirena vihorom napasti i poteškoća, koje Gospodin dopušta da poraste naša poniznost i potpuno povjerenje u njegovu svemoć.

U tim trenucima kušnje možda se javi neka obeshrabrenost ili opadne žar da se nastavimo boriti: onda trebamo intenzivnije gledati, ustrajnije, u Djevicu Mariju, Zvijezdu Mora – „*Stella maris*“. Poslušajmo ponovno sv. Bernarda u jednom tekstu koji je dosta poznat: „Ako se dignu vjetrovi napasti i nasučeš se na hridi nevolja, gledaj u zvijezdu, zazovi Mariju... Slijedi je, nećeš se

izgubiti. Zazovi je, nećeš očajavati. Misli na nju, nećeš zalutati. Kad te ona drži, nećeš propasti. Kad te ona štiti, ne trebaš se bojati. Kad te ona vodi, tada se nećeš umoriti. Ako ti je ona milostiva, tada ćeš doći do cilja. „[13]

Moćnim Djevičnim zagovorom bit ćemo uvijek pobjednici, iako katkad okusimo poraz u bitci svakodnevne borbe. Marija bez prestanka bdije nad nama, i kada čuje svoje ime s naših usana pazi na nas, štiti nas. ***"Majko! Zazivaj je glasno, glasno! Tvoja će te sveta Majka čuti, vidjeti ako si u pogibelji, i pružiti, milošću svojega Sina, svoju majčinsku pomoć i nježnost prepunu ljubavi: tako ćeš zadobiti snage za novu borbu."***[14]

Blagdan „Gospa Žalosna“, 15. rujna, puno nam govori o vrijednosti skrivene i tihe žrtve. Divimo se i razmatrajmo njezin stav u trenucima

patnje i boli. ***"Opet se Isus osjeća okrijepljen diskretnom i dragom prisutnošću svoje Majke. Marija ne više, ne hoda bezglavo s jednog kraja na drugi. Stabat– ona stoji na nogama uz svoga Sina."***[15]

Shvaćamo li, moje kćeri i sinovi, da je snaga da izdržimo blizu Križa, blizu Krista na Križu, uvjet i jamstvo mnogih nadnaravnih plodova?

Prisjećanje na stav naše Gospe treba nam poslužiti kako bismo se ispravili u trenutku fizičkog ili moralnog pada, kada u dnu naše duše raste otpor, želja da idemo svojim putem.

U takvim trenucima pozivam vas da i vi primijenite argument koji je toliko puta izrekao naš Otac, i koji mu je pomogao da do kraja iznese poslanje koje mu je Bog povjerio: ***"To ti hoćeš Gospodine? - Onda i ja to hoću!"***[16]

Također, kako da se toga dana ne sjetimo i našeg voljenog don Alvara? Zazovimo njegov zagovor u ovoj

novoj godišnjici njegova imenovanja za prvog nasljednika našega Oca, da nam od Boga izmoli smirenost, mir u duši koji se u svim trenucima širi na okolinu, pogotovo u trenucima napetosti ili poteškoća.

Na kraju, 24. rujna donosi nam liturgijski spomen na Našu Gospu od Otkupljenja (*Mercedes*), pod čiji se zagovor utjecao sveti Josemaría u ključnim trenucima povijesti Opusa Dei, uvjeren da će se ona pobrinuti da zadobije milosti koje je trebao da bi bolje služio dušama. Zamolimo je također, pod ovim tako majčinskim titularom, za nadnaravne darove koji su sada neophodni Crkvi i ovom *djeliću* Crkve, što je Opus Dei, i također za svakoga i svaku od nas. Ne zaboravimo je usrdno moliti u ovoj svećeničkoj godini, namjerno inzistiram, za svećeničke pozive, za svetost svih posvećenih službenika.

Unutar te molitve sačuvajte posebno mjesto za vašu pridruženu braću koji će primiti svećeničko ređenje u svetištu Torreciudad 6. rujna. Kao što vas podsjećam svih ovih mjeseci imajte uvijek na umu vašu svakodnevnu prošnju za Papu i sve njegove suradnike koji rade s njim u vladanju Crkvom. Molimo s još većim žarom "*Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciam eum in terra – neka ga Gospodin štiti i živa sačuva, sreću mu da na zemlji*"[17], molitvu *Preces* koja se uzdiže svakoga dana u nebo. Posebno ga pratimo tijekom njegova putovanja u Republiku Češku od 26.-28. ovog mjeseca.

Pred slikom Naše Gospe od Providnosti u Puerto Ricu i pred slikom Gospe od Guadalupe u Meksiku molio sam se sa svima vama. Također sam se mogao zadržati, mogli smo se zadržati, pred triptihom katedrale u Kelnu, gdje je

sveti Josemaría često slavio Misu i zahvaljivao za kalvarijsku Žrtvu, klanjajući se Gospodinu i držeći se čvrsto za ruku "*Omnipotencia Suplicante*", naše svete Majke Marije.

Moje kćeri i sinovi, u zemljama u kojima smo apostolski aktivni čeka nas plodan i radostan rad s dušama. Zbog toga vam želim reći da sam 15. kolovoza, dok sam obnavljao posvetu Opusa Dei Prečistom Srcu Marijinom, našoj Majci očitovao da želimo posvojiti prošnju svetog Josemaríe u Loretu, 1951. godine, da nas svakodnevno prožima žar prema dušama.

Sa svom ljubavlju blagoslivlja vas
vaš Otac

† Javier

Pamplona, 1. rujna 2009.

[1] Sv. Josemaría, *Susret s Kristom*, 32.

[2] Sv. Bernard, *Propovijed uoči Male Gospe*. [3] *Sir* 24, 24-27 (18-20).

[4] Rimski misal, ulazna antifona na blagdan Male Gospe

[5] Benedikt XVI., *Propovijed u svetištu Naše gospe od Bonaria (Cagliari)*, 7. rujna 2008.

[6] *Isto*. [7] *Iz* 7,14; *Mt* 1,23.

[8] Benedikt XVI, *Propovijed na blagdan male Gospe*, 8. rujna 2007.

[9] *Isto*. [10] Sv. Josemaría, *bilješke razmatranja koje je održao* 8. rujna 1966.

[11] *Isto*. [12] *Isto*. [13] Sv. Bernard, *Propovijed II o Navještenju*, 17.

[14] Sv. Josemaría, *Put*, 516.

[15] Sv. Josemaría, *Prijatelji Božji*, 288.

[16] Sv. Josemaría, Put, 762.

[17] usp. Ps 40 (41), 3.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-
pismo-rujan-2009/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-rujan-2009/) (9.08.2025.)